

Hipstertown

03-07-2015 09:01

Door Hans Verstraaten

Bron: RetailTrends 6

Natuurlijk is werken in de Braziliaanse mijnbouw zwaar. En bouwvakker in Qatar, ook allerm minst een pretje. Evenals tachtig uur per week iPhones in elkaar zetten in die enorm troosteloze Foxconnfabriek in het Chinese Shenzhen. Maar hé, dag in dag uit een hipster moeten wezen, dat is pas echt loodzwaar. Denk je, ik noem maar even wat, dat je voor een extreem hip mutsje bij Margriet Nannings' winkel moet wezen, in die toch al enorm hippe Negen Straatjes te Amsterdam, want daar verkopen ze ontzettend exclusief het merk Technobohemian van de acteur annex breinpatronendesigner John Malkovich. Nou, bij Margriet Nannings dus, waar je vervolgens zo'n mutsje daadwerkelijk koopt – en dan hoor je nog dezelfde dag van iemand die nog een paar milligram hipper is: 'Margriet Nannings? John Malkovich? Dat kan echt niet meer hoor. Voor echt hippe mutsjes moet je nu in de Bijlmer zijn, in garage Hakfort, bij een pop-upshop bestaande uit een stuk of tien dozen, gerund door drie Somaliërs die al hun winst aan verse heroïne besteden. Superhip!'

Ik zei toch al: doodvermoeiend.

Mijn dochter is een hipster. Daar kan ze niets aan doen; door toedoen van mij en mijn ex-vrouw is ze grootgebracht in het hart van Amsterdam Oud-Zuid, waar je praktisch noodgedwongen tot hipster uitgroeit, vandaar. En zij weet weer wat elke echte Amsterdamse hipster weet: Amsterdam, laat ons hipsters niet lachen zeg, die stad loopt altijd minstens vijf jaar achter, in alles. Nee, in Londen moet je wezen, hipsterhoofdstad van de wereld. En wel in de wijk Shoreditch, dat wil zeggen: op het moment dat ik dit schrijf hè. Op het moment dat u dit leest kan dat al weer een heel andere wijk zijn in Londen. Ja, het gaat daar razendsnel, mijn dochter heeft er haast een dagtaak aan om het nog een beetje bij te benen. Maar goed, ik had geloof ik al gemeld dat hipster zijn sowieso geen pretje is.

Van de week was ik in Londen en aangezien ik wat uren over had dacht ik: kom, op naar Shoreditch! Shoreditch is een van die hopeloos troosteloze wijken in het oosten van Londen, wat goed uitkomt, want – en waarom weet ik ook niet – enkel en alleen hopeloos troosteloze wijken komen in Londen in aanmerking voor de eretitel 'Hipsters paradijs'.

In de eerste winkel die ik bezocht in Shoreditch verkochten ze alleen pikzwarte spullen en die winkel was zelf zo pikzwart dat ik tamelijk wanhopig een kwartier lang op zoek was naar de uitgang. In de tweede winkel die ik bezocht waren geen producten uitgestald maar foto's van die producten – werkelijk gigantische foto's – en je kon lang kijken maar wat voor producten dit nou waren (potten? pannen? percussie-instrumenten?) echt geen idee. En je kon het ook niet vragen aan de medewerkers, want die spraken – vast ook heel hip – een of ander Afrikaans dialect. Even, heel even vroeg ik me af: wat is hier in godsnaam het verdienmodel? Maar daar weet elke hipster wel het antwoord op: totaal irrelevante vraag.

Ik was na enkele winkels al doodmoe benevens erg in de war. Gelukkig kwam ik toen een concept tegen dat ik tenminste kon begrijpen: Boxpark, een pop-up shopping mall opgetrokken uit stalen containers. In een van die boxen verkochten ze Noorse brilmonturen, heel bont en bovenal van puur plastic. Ze lagen zeer slordig in oude, ijzeren dozen, omringd door het meest onverschillige personeel dat ik ooit ben tegengekomen; wie een exemplaar kocht (circa 640 euro) kreeg 'm toegesmeten in een bruin zakje.

Vervolgens bezocht ik A child of the Jago, ook weer ongelooflijk hip: een winkel geheel gebaseerd op een roman uit 1896 over de wanhopige leefomstandigheden in het straatarme Shoreditch van toen en – bent u er

nog? – de bijbehorende kleding. Die kun je daar dus kopen: versleten vodden, maar wel helemaal handgemaakt. Ik vroeg me nog af: WHY? Terwijl een echte hipster natuurlijk denkt: WOW!

Zo ging het maar door, winkel na winkel gevuld met ultieme creatieve belevingsconcepten. U moet er zelf maar eens heengaan – en anders ziet u die ultieme creatieve belevingsconcepten over pakweg vijf jaar vanzelf in ons Amsterdam.

Weet u wat er gebeurt als je als niet-hipster de hipste retailwijk ter wereld bezoekt?

Je komt afgemat en danig in de war thuis. Ik moest afkicken.

Eenmaal thuis snelde ik naar de dichtstbijzijnde Action en kocht aldaar een gecombineerde stofzuiger/kruimeldief (ook een best leuk concept, toch?) à 19,95 euro.

Heerlijk.